

**Hof van beroep Gent, 28 februari 2020,
Arrest
tiende kamer
correctionele zaken**

Arrestnummer
C / 299 / 2020

Repertoriumnummer
2020 / 690

Datum van uitspraak
28 februari 2020

Notitienummer griffie

2019/NT/1057
S. N. A.

Notitienummer parket-generaal
2019/PGG/1508
2019/VJ11/1057

Aangeboden op

Niet te registreren

2019/PGG/1508 - 2019/VJ11/1057

Not.nr. GE.55.99.1242/18

In de zaak van het OPENBAAR MINISTERIE en van

1. nr. **D. J.**,
woonstkeuze te (...),
in haar hoedanigheid van voogd *ad hoc* van de minderjarige A. M. D.,
- burgerlijke partij -

tegen

1. nr. 352 **S. N. A.**, (RRN (...)),
van Somalische nationaliteit,
geboren te (...) (Somalië) op (...),
wonende te (...),
- beklaagde -

verdacht van:

als dader of mededader in de zin van artikel 66 Strafwetboek voor de volgende strafbare feiten:

A. verkrachting van kinderen boven volle leeftijd 14 jaar en beneden 16 jaar met verzwarende omstandigheden

de misdaad van verkrachting te hebben gepleegd, zijnde elke daad van seksuele penetratie van welke aard en met welk middel ook, gepleegd op een persoon die daar niet in toestemt, wanneer met name de daad is opgedrongen door middel van geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list of mogelijk is gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamenlijk of een geestelijk gebrek van het slachtoffer, de misdaad gepleegd zijnde op de persoon van een kind boven de volle leeftijd van veertien jaar en beneden die van zestien jaar,
(art. 375 lid 1, 2 en 5, 378 lid 1, en 483 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de inverdenkinggestelde een persoon is die gewoonlijk of occasioneel met het slachtoffer samenwoonde en over dat slachtoffer gezag had.
(art. 377 lid 1 en 6, en 378 lid 1 Strafwetboek)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

B. (...)

C. mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was.

(art. 389, § 1 lid 1, 433*quinquies*, §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door een persoon die gezag had over het slachtoffer, te weten de echtgenoot.

(art. 389, § 1 lid 1, 433*sexies*, lid 1. 1° en 2, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd ten opzichte van een minderjarige.

(art. 100ter, 389, § 1 lid 1, 433*septies*, lid 1. 1° en 2, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 389, § 1 lid 1, 433*septies*, lid 1. 2° en 2, en 433*novies*, §§ 1 en 5 Strafwetboek)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

D. opzettelijke slagen met verzwarende omstandigheden

Opzettelijk verwondingen of slagen te hebben toegebracht

(art. 392 en 398 lid.1 Strafwetboek)

met de verzwarende omstandigheden van artikel 405bis, 1° juncto artikel 405ter Strafwetboek, met name dat de feiten werden gepleegd door een persoon die het minderjarig slachtoffer onder zijn bewaring had en met het slachtoffer gewoonlijk samenwoonde;

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

E. onmenselijke behandeling met verzwarende omstandigheden

een persoon aan een onmenselijke behandeling, zijnde elke behandeling waardoor een persoon

opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren, te hebben onderworpen, (art. 417bis, 2°, en 417quater lid 1 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd op een minderjarige door een meerderjarige persoon die occasioneel of gewoonlijk met het slachtoffer samenleefde. (art. 100ter en 417quater lid 3, 1° Strafwetboek)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

F. valsheid in authentieke en openbare geschriften, door particulieren of openbare officieren en ambtenaren buiten de uitoefening van hun bediening gepleegd, en gebruik ervan - namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen

met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, in authentieke en openbare geschriften valsheid te hebben gepleegd door namaking of vervalsing van geschriften of handtekeningen, en met hetzelfde bedrieglijk opzet of met hetzelfde oogmerk om te schaden, van de hiervoren vermelde valse akte of van het hiervoren vermelde valse stuk gebruik te hebben gemaakt, namelijk:

de identiteitsdocumenten op naam van Q. M. D. met als geboortedatum (...), de Somalische huwelijksakte van (...) en de verblijfstitel op naam van Q. M. D., documenten waarvan kopij gevoegd is in het strafdossier als bijlagen 1, 2 en 3 bij het aanvankelijk proces-verbaal OU.45.L5.4297/2018 (stuk 1/8). (art. 193, 196 lid 1 en 3, 213 en 214 Strafwetboek)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...),

G. wederrechtelijke en willekeurige gevangenhouding met verzwarende omstandigheden

zonder een bevel van het gestelde gezag en buiten de gevallen waarin de wet de aanhouding of de gevangenhouding van bijzondere personen toelaat of voorschrijft, iemand te hebben gevangen gehouden, (art. 434 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de wederrechtelijke en willekeurige vrijheidsberoving langer dan een maand geduurd heeft. (art. 436 Strafwetboek)

met de omstandigheid dat de gevangene gehouden persoon met de dood bedreigd is geweest.
(art. 437 en 483 Strafwetboek)

te 9620 Zottegem in de periode van 27 februari 2017 tot en met 11 juli 2018, meermaals, op niet nader bepaalde data

ten nadele van **A. M. D.**, geboren te (...) op (...).

* * * *

1.1 De rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, OVK3 kamer, besliste bij vonnis van 30 augustus 2019 op tegenspraak als volgt:

"OP STRAFGEBIED

- **verbetert** de dagvaarding

- door het woord 'inverdenkinggestelde' telkens te vervangen door 'beklaagde'

- door de naam 'A. M. D.' te vervangen door 'A. M. D.'

- **sprekt** de beklaagde, S. N. A. , vrij voor de feiten van de **tenlasteleggingen D en G.**

- **veroordeelt** de beklaagde, S. N. A., voor de feiten van de **tenlasteleggingen A, B, C, E en F samen tot :**

een **hoofdgevangenisstraf** van acht jaar

Ontzettingen zedendelinquenten:

- **ontzet** de beklaagde, conform **art. 433 novies § 1** van het strafwetboek, van de **rechten** bepaald in art. 31, lid 1 van het strafwetboek om gedurende een termijn van **tien jaar:**

1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;

2° verkozen te worden;

3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;

4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;

5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht.

Bijdrage - vergoeding - kosten:

- spreekt tegen de beklaagde de verplichting uit een **bijdrage** te betalen van éénmaal vijftieng euro verhoogd met 70 opdecimes (x8) en aldus gebracht op 200 euro tot financiering van het **bijzonder fonds voor de hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.**

- veroordeelt de beklaagde krachtens artikel 4 §3 van de wet van 19 maart 2017, tot het betalen van een bijdrage van 20,00 euro aan het **Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand**.

- legt bovendien aan de veroordeelde een **vergoeding** op van 54,76 euro.

- veroordeelt de beklaagde tot de **proceskosten**, wat de openbare partij betreft tot op heden in het geheel begroot op 460,50 euro.

Overtuigingstukken:

- stelt de hierna volgende overtuigungsstukken ter beschikking van de Procureur des Konings om te handelen als naar recht: 1227/19, 892/19.

- beveelt de teruggave aan de beklaagde van de voorwerpen neergelegd onder overtuigungsstaat 1144/19.

- beveelt de voeging aan het dossier van de volgende overtuigungsstukken: 1200/19, 1199/19, 1235/19.

OP BURGERLIJK GEBIED

- verklaart de vordering van de **burgerlijke partij D. J., voogd over de persoon van A. M. D.** ontvankelijk en deels gegrond:

en veroordeelt beklaagde S. N. A. tot betaling aan de burgerlijke partij **A. M. D.** van de som van 5.000,00 euro, en de gerechtelijke interesten aan de wettelijke rentevoet vanaf vandaag.

en veroordeelt beklaagde S. N. A. tot betaling aan de burgerlijke partij **A. M. D.** van de rechtsplegingsvergoeding bepaald op 1.080,00 euro, en de kosten.

De rechtbank wijst het meer en of anders gevorderde af als ongegrond.

Beveelt dat overeenkomstig artikel 379, 2e lid B. W. de toegekende schadevergoeding op een geblokkeerde rekening wordt geplaatst die op naam van de minderjarige is geopend en die, behoudens het recht op wettelijk genot, onbeschikbaar is tot het tijdstip van de meerderjarigheid van de minderjarige"

1.2 Tegen dit vonnis werd hoger beroep ingesteld op:

- 3 september 2019 door de beklaagde S. N. A. bij akte voor de afgevaardigde van de directeur van de gevangenis te Oudenaarde;
- 6 september 2019 door het openbaar ministerie tegen "*alle beschikkingen op strafgebied*"

1.3 Er werd een verzoekschrift in de zin van artikel 204 Wetboek van Strafvordering ingediend op de griffie van de rechtbank van eerste aanleg Oost-Vlaanderen, afdeling Oudenaarde, op:

- 5 september 2019 door de advocaat van de beklaagde S. N. A.;
- 6 september 2019 door het openbaar ministerie.

1.4 Op de rechtszitting van 27 december 2019 (inleidingszitting) van dit hof, zelfde kamer, werd op verzoek van de advocaat van de beklaagde en na de overige partijen te hebben gehoord, de zaak uitgesteld naar de rechtszitting van vrijdag 17 januari 2020.

Op de rechtszitting van 17 januari 2020 van dit hof, zelfde kamer, werd op verzoek van de advocaat van de beklaagde en na de overige partijen te hebben gehoord, de zaak nogmaals uitgesteld, dit keer naar de rechtszitting van vrijdag 31 januari 2020.

1.5 Het hof hoorde op de openbare rechtszitting van 31 januari 2020:

- de beklaagde S. N. A. in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door meester L. M., voor meester P. D. B., beiden advocaat met kantoor te Oudenaarde,
- het openbaar ministerie in zijn vordering bij monde van J. D. C., advocaat- generaal,
- de burgerlijke partij D. J. in haar middelen, vertegenwoordigd door meester A. B., advocaat met kantoor te Gent, voor meester L. R., advocaat met kantoor te Zaventem.

dit alles in het Nederlands, behoudens de verklaringen van de beklaagde die zich heeft uitgedrukt in de Somalische taal en werd bijgestaan door de aangestelde tolk, die de gezegden heeft vertaald van het Somalisch naar het Nederlands en omgekeerd.

2.1 De verklaringen van hoger beroep tegen het vonnis van 30 augustus 2019 gedaan op de griffie van de rechtbank die het vonnis heeft gewezen, werden tijdig en regelmatig naar de vorm gedaan.

De verzoekschriften of grievenformulieren die de grieven bevatten die tegen het vonnis worden ingebracht, werden eveneens tijdig ingediend.

2.2 In het door de advocaat van de beklaagde S. N. A. ingediende "*grievensformulier hoger beroep*", opgesteld volgens het door de Koning vastgestelde model, wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht, namelijk op strafgebied met betrekking tot de procedure (reden: schending van de rechten van verdediging), de schuld (reden: in hoofdorde vrijspraak voor de telastleggingen A, B, C, D, E, F en G, in ondergeschikte orde is de opgelegde straf veel te hoog) en de straf (reden: te hoge straf, geen uitstel of probatiebegeleiding). Ook op burgerlijk gebied is de beklaagde het niet eens met het vonnis (reden: onbevoegd omwille van de gevraagde vrijspraak, in ondergeschikte orde hoegrootheid burgerlijke vordering). Daarnaast kruiste de beklaagde de rubriek "*Andere*" aan, zonder verdere precisering.

Ook in het door het openbaar ministerie ingediende "*grievensformulier hoger beroep*" wordt bepaald welke grieven tegen het vonnis worden ingebracht. Meer bepaald stelt het openbaar ministerie dat het volgeroep aantekent. Door het volgeroep geeft het openbaar ministerie te kennen dat het, binnen de perken van het hoger beroep van de beklaagde, tegen het bestreden vonnis dezelfde grieven aanvoert als de beklaagde. Het openbaar ministerie tekende eveneens hoger beroep aan met betrekking tot de strafmaat.

De hiervoor vermelde grieven van de partijen zijn nauwkeurig bepaald.

2.3 De hoger beroepen van de beklaagde S. N. A. en van het openbaar ministerie zijn ontvankelijk (art. 203 en 204 Wetboek van Strafvordering), met uitzondering van het hoger beroep van de beklaagde tegen de vrijspraak voor de telastleggingen D en G bij gebrek aan belang. Het formuleren van het volgappel heeft niet tot gevolg dat de onontvankelijke grieven van de beklaagde in dit volgappel zouden zijn begrepen.

De beslissing van de eerste rechters is dan ook definitief voor wat betreft de vrijspraak van de beklaagde voor de telastleggingen D en G.

Het hof beslist in dit arrest binnen de perken van de hoger beroepen en vervolgens van de grieven zoals bedoeld in artikel 210 Wetboek van Strafvordering. In dit verband stelt het hof vast dat er geen redenen zijn om ambtshalve een grief in de zin van de voormelde bepaling op te werpen.

3. De zaak werd bij de eerste rechters aanhangig gemaakt door de beschikking van de raadkamer te Oudenaarde van 6 augustus 2019, waarbij de beklaagde naar de correctionele rechtbank werd verwezen voor de telastleggingen A, C, D, E, F en G, verzachtende omstandigheden aannemend voor de telastleggingen A, C, E, F en G.

Wat de telastlegging B betreft, besliste de raadkamer dat er geen reden was tot vervolging van de beklaagde. Het openbaar ministerie heeft de beklaagde dan ook niet gedagvaard voor deze telastlegging. Toch hebben de eerste rechters de beklaagde ten onrechte veroordeeld voor deze telastlegging (zie p. 12 en 15 van het vonnis).

De eerste rechters waren dus bevoegd om te oordelen over de telastleggingen A, C, D, E, F en G, maar niet over de telastlegging B.

4. Het hof verbetert het woord "inverdenkinggestelde" in de telastlegging A naar "beklaagde". Verder verbeterden de eerste rechters de in de telastleggingen vermelde naam "A. M. D." terecht naar "A. M. D.".

5. De eerste rechters vatten de feiten samen als volgt:

"2.3.1. Op 11.07.2018 belde A. M. D. de politie op, ze kon enkel haar adres meedelen en haakte dan in. De politie trof haar aan op het balkon van het appartement waar ze samenwoonde met haar partner, beklaagde. A. M. D. had zichzelf opgesloten op het balkon. Ze verklaarde dat ze in 2016 tegen haar zin moest trouwen met beklaagde, toen ze 15 jaar oud was, telefonisch, en toen naar België moest komen vanuit Somalië, in 2017. Op de huwelijksakte staat een foute datum. Haar moeder zorgde voor een vals Somalisch paspoort waarop stond dat ze geboren was in 1990. Haar man dwong haar tot seks en ze mocht het appartement niet verlaten, en kreeg geen geld. Ze moest van haar man medicatie nemen om er vrouwelijker uit te zien. Haar man zou haar doden indien ze zei dat ze maar 16 jaar was. Ze wilde niet terug bij haar man. Voor ze de politie belde, had haar man haar voor de zoveelste keer op de keel geduwd, omdat ze niet meekwam naar de slaapkamer.

De beklaagde verklaarde tijdens de interventie aan de politie dat zijn vrouw geen respect heeft voor hem omdat ze geen seks wil met hem, wat haar plicht is.

De beklaagde schreef ook een eigen verklaring neer, omdat in eerste instantie geen tolk Somalisch werd gevonden.

Die verklaring werd later vertaald en luidt als volgt:

"Wij waren grapjes aan het maken en ze lag in de woonkamer. Ik zei "kom naar de kamer wij gaan slapen" ik wilde seks met haar hebben. Ze weigerde en ze zei dat ze naar de politie zou bellen en ze begon te huilen.

Wij zijn in Somalië getrouwd en het heeft mij veel geld gekost om haar naar België te laten overkomen. Ze heeft geen respect voor mij als echtgenoot en ze zegt altijd dat ze vrij is. Ze is geboren op (...)"

2.3.2. Leeftijdsonderzoek in het VZA op A. M. D. op 26.07.2018 wees uit dat zij 14,5 jaar oud is met een deviatie van 2 jaar.

2.3.3. Navraag bij DVZ leerde dat in 2016 voor A. M. D. een visum werd aangevraagd en in 2017 verkregen, voor gezinshereniging met haar echtgenoot (ingevolge religieus huwelijk dat zou hebben plaatsgevonden in 2011) te België.

2.3.4. De burens hadden 's nachts de vrouw regelmatig horen wenen en roepen en vermoedden dat ze werd geslagen en verkracht. De burens dachten dat het meisje veel te jong was om de echtgenote van de buurman te zijn.

2.3.5. Tijdens een audiovisueel verhoor verklaarde A. M. D. onder meer dat haar man haar al drie keer bij de keel had gepakt en dat ze tegen haar zin moest seks hebben met hem, als ze niet meewerkte werd hij gewelddadig. Telkens ze ruzie hadden, sloeg hij haar. Ze mocht niet naar buiten, hij isoleerde haar een beetje. Ze mocht niks van haar man, op een gegeven ogenblik kreeg ze zelfs geen eten. Haar man was voordien al vier keer getrouwd maar kon geen kinderen krijgen.

Begin 2018, tijdens de ramadan, nadat beklaagde haar heel hard had geslagen, ging ze 20 dagen naar haar zus in Nederland. Haar zus had voor haar een ticket gekocht. Beklaagde belde haar toen dag en nacht maar ze nam niet op. Toen ging ze terug naar België en bleef nog elf dagen bij beklaagde, tot de tussenkomst van de politie.

Beklaagde had haar eens naar Kortrijk laten gaan voor een feest.

In een volgend verhoor verklaarde A. M. D. dat zij besneden werd in Somalië en haar vagina werd dichtgenaaid. De seksuele contacten met haar man waren daarom zeer pijnlijk. Haar man weigerde met haar naar de dokter te gaan om haar te laten 'openen', zoals normaal moet gebeuren. Sedert de aanhouding van haar man werden zij en haar familie bedreigd vanuit Somalië. Ze was enorm bang. De familie van beklaagde vertelde dat ze ervoor moet zorgen dat beklaagde vrijkomt. Zij wil dit ook, dan heeft ze de problemen niet meer. Haar man regelde voor haar de overkomst naar België, via Oeganda, met een smokkelaar. In Oeganda werden de papieren geregeld.

Tijdens de ramadan had haar man haar geslagen omdat ze geen seks wilde met hem. Ze moest van hem een behandeling ondergaan bij de gynaecoloog om zwanger te worden. Ze ging naar school in (...), in de voormiddag, daarna moest ze naar huis van haar man. Ze mocht nooit zeggen hoe oud ze was aan de mensen, anders zouden ze haar terug sturen naar Somalië.

2.3.6. A. M. D. onderging in België na de aanhouding van beklaagde een correctieoperatie aan de vagina gezien zij verwondingen had ingevolge haar 'type3' - besnijdenis, wat onder meer inhoudt dat de vagina wordt dichtgenaaid, op 7-jarige leeftijd. Door de besnijdenis had ze een cyste ontwikkeld en waren er urinaire problemen.

De voogd van A. M. D. zorgde voor een nieuw telefoonnummer wegens de bedreigingen door de familie van beklaagde uit Somalië.

2.3.7. De beklaagde werd verhoord. Hij verklaarde in 2011 te zijn getrouwd in Somalië met Q. M. D., die hij daar had leren kennen. De huwelijksakte werd pas opgesteld in 2016 maar het huwelijk voor de imam gebeurde op (...). De akte werd opgesteld omdat zijn vrouw naar België moest kunnen komen. Zij bracht de akte mee. Hij betaalde 1500 dollar voor het huwelijk aan zijn schoonmoeder. Hij betaalde ook alle onkosten voor de reis van zijn vrouw naar Oeganda en België. Het klopt niet dat de moeder van zijn vrouw valse identiteitsdocumenten afleverde. Hij was voordien niet getrouwd. Volgens hem is zijn vrouw 29 jaar oud. Er waren seksuele contacten vanaf februari 2017. Zijn vrouw ging naar school in Zottegem en zij gingen ook samen het huis uit. Hij ontkende dat zijn vrouw werd gedwongen tot seks en dat hij haar zou hebben geslagen. Op de dag van de politionele tussenkomst had hij haar niet naar de keel gegrepen. Hij had niet gezegd tegen politie dat zijn vrouw geen seks wilde met hem. Hij had wel haar gsm afgenomen. Hij had haar niet gedwongen om medicatie te nemen om er vrouwelijker uit te zien.

Aan DVZ vertelde beklaagde dat hij in 2011 huwde met Q. M. D., toen 25 jaar oud. Aan de gemeente (...), bij de aanvraag van zijn A-kaart, verklaarde beklaagde dat hij vrijgezel was.

2.3.8. De leeftijdsbepaling van A. M. D. stemt niet overeen met de geboortedatum vermeld op de diverse identiteitsdocumenten, afgeleverd in Somalië en Oeganda, de verblijfstitel en huwelijksakte.

2.3.9. Het verhoor dat A. M. D. moest afleggen bij DVZ in het kader van huidig dossier stemt volledig overeen met de verklaringen die zij aflegde aan de politie, aldus de speurders.

2.4.10. Voor de fertiliteitsbehandeling in het AZ te Zottegem werd . verklaard dat A. M. D. 26 jaar oud was.

2.3.11. In een herverhoor bleef beklaagde bij zijn initiële verklaring. Hij had betaald voor de reis van A. M. D. naar België. Hij bleef erbij dat hij dacht dat A. M. D. meerderjarig en volwassen was. Zijn vrouw was vrij bij hem. Hij ontkende haar te hebben geslagen of verkracht."

6. De eerste rechters overwogen het volgende met betrekking tot de schuld van de beklaagde aan de telastleggingen A, C, E en F:

"(...)

Authentieke en openbare geschriften hebben precies tot doel akten en feiten vast te stellen erga omnes.

De beklaagde wordt vervolgd als (mede)dader aan de vervalsing en het gebruik van de documenten onder stuk 1/8 van het strafdossier, zijnde: een Somalisch document 'Certificate of identity confirmation', een Somalische geboorteakte, een Somalische huwelijksakte en een Belgische verblijfstitel.

Uit het onderzoek is gebleken dat A. M. D. niet geboren is op (...). Wetenschappelijk onderzoek heeft uitgewezen dat zij in 2018 14,5 jaar oud was, met een deviatie van maximum twee jaar. Dit bevestigt ook de eigen verklaring van het slachtoffer, die tijdens de politionele tussenkomst bij haar thuis vertelde dat zij in werkelijkheid 16 jaar oud was. A. M. D. heeft ook verklaard dat zij niet in 2011 is getrouwd met beklaagde, zoals vermeld op de huwelijksakte, maar wel in 2016.

Uit het strafdossier blijkt dat de beklaagde zonder twijfel op de hoogte moet geweest zijn van het feit dat zijn echtgenote onmogelijk kon geboren zijn op (...). Zij zou dan immers in 2011, ogenblik waarop hij naar eigen zeggen trouwde met haar, 21 jaar oud geweest, terwijl zij dan in werkelijkheid slechts 9 jaar oud zou geweest zijn. De beklaagde verklaarde zelf ter zitting dat zijn bruid in ieder geval geen 9 jaar oud was. De verklaring van de beklaagde over de huwelijksdatum is in het licht van die gegevens ongeloofwaardig zodat moet worden aangenomen dat het huwelijk zich inderdaad, zoals het slachtoffer aangeeft, in 2016 moet hebben voltrokken, reden ook waarom de documenten in 2016 werden opgesteld.

Volgens het slachtoffer heet zij A. M. D. en niet Q. M. D., er is geen reden om te twifelen aan de waarachtigheid van haar verklaring in deze, zodat kan gesteld worden dat de naam ook werd vervalst.

Gezien uit de verklaring van het slachtoffer blijkt dat de beklaagde haar moeder reeds een tijd kende voor het huwelijk moet hij ook geweten hebben wat haar echte naam was. De naamswijziging kaderde in het opzet om de ware identiteit van A. M. D. als minderjarig meisje te verhullen, zodat ook hier het mededaderschap aan de vervalsing vast staat, alsook het gebruik van het valse stuk.

Het staat dan ook vast dat de geboortedatum en de naam op het document 'Certificate of identity confirmation' en de Somalische geboorteakte, de huwelijksdatum en naam op de huwelijksakte en de naam op de Belgische verblijfstitel vervalst zijn.

De Somalische documenten werden opgesteld in 2016, dus toen beklaagde reeds in België was. De documenten waren nodig om het slachtoffer naar België te laten overbrengen, operatie waarbij beklaagde betrokken was, zo blijkt uit zijn eigen verklaring.

Gezien de beklaagde, samen met de moeder van het slachtoffer deze documenten liet opstellen teneinde het slachtoffer naar België te laten overkomen als zijn meerderjarige

bruid, dan wel haar hier te laten verblijven, zijnde het voordeel dat hij beoogde, is hij schuldig als mededader aan valsheid in geschriften en het gebruik ervan, wat deze documenten betreft.

Tenlastelegging F is bewezen.

2.3.15. (...)

Uit het strafdossier blijkt dat beklaagde en A. M. D. niet huwden in 2011, doch integendeel het huwelijk plaatsvond in 2016 toen beklaagde reeds in België was. De eerste seksuele betrekkingen vonden dan ook plaats vanaf februari 2017, na aankomst van het slachtoffer in België.

Het geheel van de gegevens in het strafdossier laat toe te besluiten dat A. M. D. niet instemde met de seksuele betrekkingen.

De eerste verklaring in die zin van het slachtoffer werd door haar herhaaldelijk bevestigd in navolgende verhoren.

Toen A. M. D. naar België kwam, had zij haar echtgenoot nog niet gezien en was er door haar naasten gelogen over haar geboortedatum om het te laten uitschijnen dat zij meerderjarig was. Zij bevond zich in een precaire situatie en kende haar echtgenoot niet. A. M. D. onderging een besnijdenis Type 3 in Somalië en haar vagina was nog dichtgenaaid toen zij in België aankwam en de seksuele penetratie door haar echtgenoot begon. A. M. D. verklaarde dat haar echtgenoot haar niet wilde meenemen naar de dokter om haar te laten openen alvorens seksuele betrekkingen met haar te hebben. De rechtbank heeft de beklaagde hierover expliciet bevraagd op de zitting, waarop de beklaagde, tegen de inhoud van het strafdossier, bleef volhouden dat de eerste seksuele betrekkingen plaatsvonden in Somalië, daarmee de vraag ontwijkend naar zijn handelingen op Belgisch grondgebied en het mogelijk strafbaar karakter ervan.

Tegen de politie zie beklaagde dat zijn vrouw geen seks met hem wilde hebben, terwijl dit haar plicht is.

Gezien het feit dat A. M. D. nog maar 15 jaar oud was toen de seksuele handelingen startten en zij zonder enige omkadering naar een vreemd land werd gebracht bij een haar onbekende man, gezien de seksuele betrekkingen bijzonder pijnlijk moeten geweest zijn door haar seksuele verminking waarvan de beklaagde zeker op de hoogte was, gelet op de volgehouden en overeenstemmende verklaringen van A. M. D., de verklaringen van de bureaus die herhaaldelijk geschreeuw hoorden van A. M. D., komende vanuit de slaapkamer, en de eigen verklaring van beklaagde die stelde dat het de plicht was van zijn echtgenote om seks met hem te hebben, acht de rechtbank het genoegzaam bewezen dat A. M. D. werd gedwongen tot seksuele handelingen met penetratie met beklaagde.

Tenlastelegging A is bewezen, inclusief de verzwarende omstandigheid, gezien dader en slachtoffer samenwonende partners waren.

2.3.16. Mensenhandel veronderstelt de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, de wisseling of de overdracht van controle over hem of haar, in casu met als doel de prostitutie of een andere vorm van seksuele uitbuiting van het slachtoffer. Artikel 433quinquies Strafwetboek beoogt ook de persoon die zich aan

het einde van het netwerk bevindt.

Beklaagde heeft niet alleen actief meegewerkt aan de overbrenging van A. M. D. naar België, en daarvoor alle kosten vergoed, en aan haar opvang, hij heeft ook zelf haar seksueel uitgebuit in de zin van de wet, die geen bijzondere vorm van uitbuiting vooropstelt. De overbrenging gebeurde ook met dat doel, weliswaar in het kader van een (gedwongen) huwelijk, doch dit sluit de strafbaarstelling niet uit.

Gezien A. M. D. minderjarig was, beklagde haar echtgenoot/partner was, en nu A. M. D. geen enkel netwerk had in België, geen zelfstandige toegang had tot financiële middelen en zij zich aldus in een precaire sociale toestand bevond (noch afgezien van haar leeftijd, die op zich haar toestand precair maakte), zijn ook de verzwarende omstandigheden bewezen.

De schuld van beklagde aan tenlastelegging C staat vast.

2.3.17. (...)

2.3.18. Een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 417bis °2 Strafwetboek is elke behandeling waardoor een persoon opzettelijk ernstig geestelijk of lichamelijk leed wordt toegebracht, onder meer om van hem inlichtingen te verkrijgen of bekentenissen af te dwingen of om hem te straffen, of om druk op hem of op derden uit te oefenen, of hem of derden te intimideren. Een onmenselijke behandeling in de zin van artikel 3 EVRM is elke daad waarbij opzettelijk hevige pijn of ernstig lichamelijk of moreel leed wordt toegebracht (vgl. Cass. 21.12.2011, P.11.2042.F, www.cass.be).

Gezien de beklagde A. M. D. gedurende anderhalf jaar verkrachtte, terwijl het jonge meisje ernstige genitale verminking had ondergaan in haar thuisland waarbij haar vagina was toegenaaid, dit terwijl zij zich zonder enige omkadering in een vreemd land bevond waarvan zij de taal niet sprak, nadat zij was gesmokkeld naar België door toedoen van haar familie en haar echtgenoot die zij nog nooit had gezien, besluit de rechtbank dat beklagde A. M. D. heeft onderworpen aan onmenselijke behandeling, zodat tenlastelegging E bewezen is. (...)"

7. De beklagde kruiste in het grievenformulier de rubriek "Procedure" aan en vermeldde als reden "rechten van verdediging", zonder verdere precisering. Uit geen enkel gegeven blijkt dat de rechten van verdediging van de beklagde, zoals gewaarborgd door onder meer artikel 6 Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, op enige wijze werden geschonden, noch tijdens het onderzoek, noch tijdens de behandeling van de zaak in eerste aanleg.

8.1 De schuld van de beklagde aan de telastleggingen A, C, E en F is voor het hof bewezen gebleven. Het hof verwijst naar de oordeelkundige motieven van de eerste rechters, zoals hoger aangehaald, en maakt deze tot de zijne. Volledigheidshalve voegt het daar nog de volgende overwegingen aan toe.

De verbalisanten schatten de leeftijd van A. M. D. op 3 mei 2019 op ongeveer 15 jaar. Aangezien het meisje op dat ogenblik al meer dan twee jaar in België verbleef, kan het niet anders dan dat de beklagde heel goed wist dat zijn "echtgenote" minderjarig en zelfs jonger dan 16 jaar was. Ook het

hof stelt aan de hand van de foto, gemaakt op 3 mei 2019, vast dat A. M. D. er op die datum zonder twijfel uitzag als een jonge tiener, (zie p. 1/294 straf dossier). Verder verklaarde A. M. D. dat de beklagde haar dwong om medicatie te nemen om er ouder uit te zien. Het hof ziet geen enkele reden om te twijfelen aan de geloofwaardigheid van haar verklaring. Tot slot verklaarden ook de vroegere burens van de beklagde en A. M. D., L. L. C. en zijn echtgenote G. D., dat het meisje hen veel te jong leek om de echtgenote van de beklagde te zijn (zie p. 1/222 en 1/224 straf dossier).

Wetende dat A. M. D. nog zo jong was, moet de beklagde met zekerheid hebben geweten dat de identiteitsgegevens van zijn "*echtgenote*" - waaronder haar leeftijd - zoals vermeld op de in de telastlegging F vermelde documenten, vals waren. Als de beklagde en A. M. D. al op (...) zouden zijn gehuwd, zoals hij beweert, dan valt niet in te zien waarom de huwelijksakte pas werd opgesteld in 2016.

Aangezien de Somalische documenten werden opgesteld in 2016, dient de aanvangsdatum van de incriminatieperiode van de telastlegging F te worden verbeterd naar 1 januari 2016. Deze verbetering laat de feiten van de telastlegging F onverlet en voegt daar geen feiten aan toe. Het is op de zo verbeterde telastlegging F dat de tegenspraak betrekking had. Telkens hierna sprake is van de telastlegging F, betreft het deze zoals hier verbeterd.

8.2 Zowel tijdens het onderzoek als op de rechtszitting van het hof van 31 januari 2020 stelde de beklagde dat hij nooit aan de verbalisanten heeft gezegd dat zijn vrouw geen respect voor hem had omdat ze geen seks wilde met hem, terwijl dit haar plicht was. Deze uitspraken sluiten nochtans volledig aan bij de inhoud van de schriftelijke verklaring die hij op 11 juli 2018 opstelde, omdat er geen tolk beschikbaar was om hem bij te staan bij verhoor en waarvan de inhoud integraal werd geciteerd in randnummer 2.3.1 van het vonnis (zie p. 1/28 straf dossier). Het hof twijfelt er dan ook niet in het minst aan dat de door de verbalisanten genoteerde uitspraken van de beklagde met de werkelijkheid overeenstemmen en dat de beklagde A. M. D. herhaaldelijk heeft verkracht (telastlegging A).

De beklagde had gezag over A. M. D., met wie hij samenwoonde. Dit gezag is een rechtstreeks gevolg van het grote leeftijdsverschil tussen hen beide (25 jaar) en het gegeven dat A. M. D. gedwongen werd om met de beklagde te huwen.

8.3 Wat de telastlegging C betreft, staat het vast dat de beklagde de seksuele uitbuiting van A. M. D. beoogde. Uit de geloofwaardige verklaring van A. M. D. blijkt dat de beklagde haar amper enkele uren na haar aan komst in België dwong om seks met hem te hebben, terwijl ze elkaar voordien nooit eerder hadden ontmoet en dat hij haar de daaropvolgende weken quasi dagelijks verkrachtte (zie p. 1/308 straf dossier).

Zoals hierboven besproken bij de telastlegging A, is bewezen dat de beklagde gezag over haar uitoefende.

Het is ronduit ongeloofwaardig dat, zoals de beklagde beweert, A. M. D. alles zou verzinnen hebben om in België te kunnen blijven. Dat kon ze als zijn echtgenote hoe dan ook.

8.4 Om de redenen zoals aangehaald door de eerste rechters is bewezen dat de beklagde de minderjarige A. M. D. onmenselijk heeft behandeld (telastlegging E). Anders dan de beklagde

beweerde op de rechtszitting van het hof van 31 januari 2020, is het niet zo dat hij met zijn echtgenote naar een arts is geweest om, alvorens seks met haar te hebben, de hechtingen te laten verwijderen die waren aangebracht naar aanleiding van haar besnijdenis op zevenjarige leeftijd. Het volstaat te verwijzen naar het medisch attest van (...), gevoegd aan het strafdossier (zie p. 1/351 strafdossier) en naar de geloofwaardige verklaring van A. M. D., die stelde dat de beklaagde er twintig dagen over gedaan heeft om de hechtingen beetje bij beetje open te duwen (zie p. 1/311 strafdossier).

Het staat vast dat A. M. D. minderjarig was en de beklaagde meerderjarig, en dat beiden samenwoonden, zodat ook de bij de telastlegging E voorziene verzwarende omstandigheid is bewezen.

9. De beklaagde pleegde de feiten van de telastleggingen A, C, E en F met eenzelfde strafbaar opzet, zodat voor ze samen slechts een straf moet worden toegepast, met name de zwaarste (art. 65, eerste lid Strafwetboek).

De beklaagde heeft nog een blanco strafregister in België, wat echter geen bijzondere verdienste is nu hij hier pas sedert 18 mei 2015 verblijft.

De misdrijven die de beklaagde pleegde, zijn zeer ernstig en ronduit verwerpelijk. A. M. D. was nog een prille tiener toen ze werd gedwongen om met de beklaagde te huwen. Vervolgens liet de beklaagde haar naar België komen, waar hij haar, ver van haar eigen familie, gedurende anderhalf jaar op een zeer verregaande manier onder meer seksueel misbruikte. De beklaagde had enkel de bevrediging van zijn eigen lustgevoelens voor ogen en stond niet in het minst stil bij het psychische en fysieke leed dat hij bij het meisje veroorzaakte, die op zevenjarige leeftijd een van de meest ingrijpende vormen van genitale besnijdenis had ondergaan.

Het hof gaat niet in op de in het grievenformulier (in ondergeschikte orde geformuleerde) vraag van de beklaagde om hem een straf op te leggen met probatie-uitstel. Dit zou betekenen dat het hof hem een gevangenisstraf van hoogstens vijf jaar zou kunnen opleggen, wat rekening houdend met de ernst van de feiten manifest ontoereikend is. Ook de door de eerste rechters opgelegde gevangenisstraf is volgens het hof onvoldoende.

Enkel de hierna bepaalde gevangenisstraf is voor de beklaagde passend en noodzakelijk om hem de ernst van de gepleegde feiten te doen inzien en om hem ervan te weerhouden nog gelijkaardige misdrijven te plegen.

Met toepassing van artikel 378, eerste lid Strafwetboek ontzet het hof de beklaagde uit de rechten van artikel 31, eerste lid Strafwetboek gedurende een termijn van tien jaar. Deze ontzetting voor de zo bepaalde termijn als bijkomende straf is noodzakelijk om de beklaagde de ernst van de door hem gepleegde feiten te doen beseffen.

10. De eerste rechters beslisten juist over de overtuigingsstukken, met dien verstande dat ook het overtuigingsstuk met nummer 01235/19 ter beschikking wordt gesteld van het openbaar ministerie.

11. De beklaagde is gehouden tot de kosten, in de beide aanleggen aan de zijde van het openbaar

ministerie begroot zoals hierna bepaald, al deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijnde door de in zijn hoofde bewezen verklaarde telastleggingen.

Het hof veroordeelt de beklaagde ook tot het betalen van:

- de bijdrage van 25 euro tot financiering van het bijzonder Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, vermeerderd met 70 deciemens tot 200 euro (art. 29 van de wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen);
- een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand (artikel 4, § 3 en artikel 5, § 1 van de wet van 19 maart 2017 tot

oprichting van een Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand, in werking getreden op 1 mei 2017).

De vaste vergoeding voor de kostprijs van het verloop der strafprocedure waartoe iedere veroordeelde vóór 1 januari 2020 diende te worden veroordeeld en de verhoging van de gerechtskosten met maximaal tien procent wegens de correspondentiekosten, kunnen thans niet meer worden opgelegd. Immers werd artikel 91 van het koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken opgeheven bij artikel 43 van het koninklijk besluit van 15 december 2019 tot vaststelling van de organisatie van de arrondissementale bureaus gerechtskosten en de procedure volgens dewelke gerechtskosten in strafzaken en gelijkgestelde kosten worden toegekend, geverifieerd, betaald en teruggevorderd (BS 27 december 2019, tweede editie). Dit besluit trad in werking op 1 januari 2020 (art. 46 koninklijk besluit van 15 december 2019).

12.1 De beklaagde is gehouden om de schade te vergoeden die A. M. D. heeft geleden als gevolg van de bewezen misdrijven.

Voor de eerste rechters vorderde D. J., voogd ad hoc van A. M. D., een morele schadevergoeding van 10.000 euro. De eerste rechters kenden haar een schadevergoeding van 5.000 euro toe, te vermeerderen met de interesten. Op de rechtszitting van 31 januari 2020 vroeg de (advocaat van de) voogd om het vonnis op dit punt te bevestigen.

Het is bewezen dat de door de beklaagde gepleegde misdrijven een impact hadden op het moreel welzijn van A. M. D., die anderhalf jaar zwaar seksueel werd misbruikt door de beklaagde. Bij gebrek aan gegevens die een meer precieze begroting mogelijk maken, begroot het hof de morele schade in navolging van de eerste rechters op 5.000 euro, te vermeerderen met de interesten zoals hierna bepaald.

12.2 Krachtens artikel 162*bis*, samen gelezen met artikel 211 Wetboek van Strafvordering veroordeelt ieder veroordelend arrest uitgesproken tegen de beklaagde, deze beklaagde tot het betalen aan de burgerlijke partijen van de rechtsplegingsvergoeding bepaald in artikel 1022 Gerechtelijk Wetboek. Deze rechtsplegingsvergoeding is verschuldigd per aanleg. De strafrechter moet de rechtsplegingsvergoeding begroten. Deze begroting heeft het bedrag van de vordering als maatstaf en wordt bepaald door artikel 2 van het koninklijk besluit van 26 oktober 2007 tot vaststelling van het tarief van de rechtsplegingsvergoeding in artikel 1022 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het hof bepaalt de rechtsplegingsvergoeding voor de procedure in eerste aanleg op 1.320 euro en op 1.080 euro in hoger beroep.

OP DEZE GRONDEN,
Het hof,

rechtsprekend op tegenspraak,

maakt toepassing van de hiervoor aangehaalde artikelen, de in de bewezen telastleggingen aangehaalde artikelen en van de artikelen:

- 211 en 211*bis*, Wetboek van Strafvordering,
- 24 van de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken,

verklaart de beroepen ontvankelijk, met uitzondering van het beroep van de beklaagde met betrekking tot de telastleggingen D en G;

over de grond van deze beroepen beslissend **met eenparige stemmen**:

stelt vast dat de beslissing van de eerste rechters om de beklaagde S. N. A. vrij te spreken voor de telastleggingen D en G definitief is;

wijzigt het beroepen vonnis **als volgt**:

op strafgebied:

verbetert de dagvaarding zoals vermeld in randnummer 4 en de aanvangsdatum van de incriminatieperiode van de telastlegging F zoals vermeld in randnummer 8.1;

verklaart de beklaagde S. N. A. schuldig aan de telastleggingen A, C, E en F;

veroordeelt de beklaagde S. N. A. voor deze telastleggingen samen tot een **gevangenisstraf van twaalf jaar**;

ontzet de beklaagde S. N. A. met toepassing van artikel 378 Strafwetboek gedurende een termijn van **tien jaar** uit het recht om:

- 1° openbare ambten, bedieningen of betrekkingen te vervullen;
- 2° verkozen te worden;
- 3° enig ereteken te dragen of enige adellijke titel te voeren;
- 4° gezworene of deskundige te zijn, als instrumentair of attesterend getuige bij akten op te treden; in rechte te getuigen, anders dan om enkel inlichtingen te geven;
- 5° geroepen te worden tot het ambt van voogd, toeziend voogd of curator, behalve over hun eigen kinderen, of om het ambt van gerechtelijk raadsman, gerechtelijk bewindvoerder over de goederen van een vermoedelijk afwezige of voorlopig bewindvoerder uit te

oefenen;

6° een wapen of munitie te vervaardigen, te wijzigen, te herstellen, over te dragen, voorhanden te hebben, te dragen, te vervoeren, in, uit, of door te voeren, of te dienen in de Krijgsmacht;

stelt de overtuigingsstukken met nummers 892/19, 1227/19 en 01235/19 ter beschikking van het openbaar ministerie;

beveelt de teruggave aan de beklaagde S. N. A. van het overtuigingsstuk met nummer 01144/19;

beveelt de voeging aan het strafdossier van de overtuigingsstukken met nummers 1199/19 en 1200/19;

veroordeelt de beklaagde S. N. A. tot betaling van een bedrag van 25 euro, vermeerderd met 70 deciem en zo gebracht op 200 euro te betalen als bijdrage tot de financiering van het fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders;

veroordeelt de beklaagde S. N. A. tot betaling van een bijdrage van 20 euro aan het Begrotingsfonds voor de juridische tweedelijnsbijstand;

veroordeelt de beklaagde S. N. A. tot betaling van de kosten van de strafvordering, voor het openbaar ministerie herbegroot op 444,90 euro in eerste aanleg en begroot op 115,26 euro in beroep;

op burgerlijk gebied:

veroordeelt de beklaagde S. N. A. om aan de burgerlijke partij D. J., voogd over de persoon van A. M. D. een morele schadevergoeding van 5.000 euro, te vermeerderen met de gerechtelijke intresten vanaf vandaag tot de dag van betaling, aan de wettelijke intrestvoet;

beveelt dat dit bedrag wordt geplaatst op een afzonderlijke rekening op naam van de minderjarige, die behoudens het wettelijk genot onbeschikbaar zal zijn tot haar meerderjarigheid;

veroordeelt de beklaagde S. N. A. om aan de burgerlijke partij D. J., voogd over de persoon van A. M. D., een rechtsplegingsvergoeding te betalen van 1.320 euro in eerste aanleg en van 1.080 euro in hoger beroep.

Als inlichting over de uitvoering van de effectieve vrijheidsstraf en de mogelijke modaliteiten ervan wijst het hof de veroordeelde op de wet van 17 mei 2006 betreffende de externe rechtspositie van de veroordeelden tot een vrijheidsstraf en de aan het slachtoffer toegekende rechten in het raam van de strafuitvoeringsmodaliteiten, en op de wet van 17 mei 2006 houdende oprichting van de strafuitvoeringsrechtbanken, beide gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 15 juni 2006, en de in uitvoering van deze wetten uitgevaardigde besluiten.

Als inlichting over de mogelijkheden om in het kader van de strafuitvoering te worden gehoord over de voorwaarden die in het belang van de burgerlijke partij moeten worden opgelegd verwijst het

hof de burgerlijke partij naar dezelfde wetten en besluiten.

(...)

Dit arrest is gewezen te Gent door het hof van beroep, tiende correctionele kamer, samengesteld uit raadsheer B. M., als waarnemend kamervoorzitter, raadsheer M. B. en plaatsvervangend raadsheer D. D., en in openbare rechtszitting van **28 februari 2020** uitgesproken door wnd. kamervoorzitter B. M., in aanwezigheid van J. E., advocaat-generaal, met bijstand van griffier L. M.